

مدرسه حقوق قر

دوره ۸ - شماره ۲۴ - تابستان ۱۴۰۴

رابطه خریدار و فروشنده در قرارداد پایه در اعتبار اسنادی با تاکید بر حقوق ایران
همایون مافی، رضا احسانی، احمدرضا امیری لاریجانی
بررسی تطبیقی جایگاه حفاظت از محیط زیست در حقوق بین الملل بشر و حقوق بین الملل بشردوستانه
سیدفضل الله موسوی، امیرحسین عسگری
عدالت کودک محور و مسئولیت دولت: پیشگیری، اصلاح و بازپروری کودکان ناقض قوانین کیفری
محمد روشن، سمیه رنگین کمان، سیدمصطفی حسینی دستجردی
واکاوی چالش‌ها و الزامات حقوقی هوش مصنوعی در محیط‌های کاری: بررسی تأثیرات و راهکارهای اصلاحی
مریم برومند بازکیاگورابی، امیررضا محمودی
جامعه الگوریتمی و انطباق حقوقی: بازاندیشی در حقوق، حکمرانی و عدالت اجتماعی
خدیجه کریمی اصفهانی، مجاهد امیری
صدور اسناد هویتی در مورد اطفال متولد شده از روابط نامشروع و آثار آن در حقوق ایران
مرضیه کاظمی، مصطفی کافی
مسئولیت نقصان یافته در نظام کیفری ایران و انگلستان
ایرج مروتی، نفیسه عراقی، ماندانا جنگلی
نظارت بر رسانه با رویکرد فقهی و حقوقی
نرگس ابوالمعصومی
درآمدی بر جرایم مرتبط با رمزارزها؛ از تسهیلگری تا پیشگیری
محبوبه طالبی رستمی
اهمیت تفسیر قرارداد در حقوق مدنی ایران
نازنین بهرامی، مهناز سجادیان، حمیدرضا کناری زاده
تأثیر مداخلات امنیت گرایانه و عوام گرایانه سیاست جنایی بر شکل دهی گفتمان جرم شناختی نئوکلاسیک نوین
مسعود اکبری
مطالعه تطبیقی دارایی تجاری در حقوق ایران و فرانسه
سعید جوهر
بازدارندگی تبعید و نفی بلد در عصر ارتباطات
مهسا محمودی
جلوه های حقوق معنوی زندانیان در اسناد داخلی و بین المللی
امین رضا بهار فلاصری
مطالعه تطبیقی کاربرد اصول دادرسی مدنی در دادرسی کیفری با تأکید بر سازوکار ارجاع
علی اصغر عسگری
جرایم علیه اراضی دولتی (مطالعه مروری)
وحید کیومرثی
زیاله‌های قضایی در حقوق بین‌الملل: چالش‌های نظارتی و راهکارهای حقوقی
مهدی قره داغی
توهین به مقدسات در حقوق کیفری ایران، فقه امامیه و فقه اهل تسنن
داود سلمانپور، یعقوب طاهری، حسین زارعی
مسئولیت بین‌المللی کشورها در مبارزه با دوپینگ: تحلیل حقوقی و چالش‌های اجرایی
سپیده احمدیان فرد
سیاست کیفری در قبال جرائم نظامی در حقوق کیفری ایران و ایالات متحده آمریکا
امیرحسین ابوالحسنی، حامد زرین جوی الوار، محمدعلی جهانی
قواعد حاکم بر بازار مالی غیرمتشکل پولی در نظام حقوقی ایران
ایوب رحیمی
حفظ سرمایه اجتماعی در فرایند مبارزه با قاچاق کالا (مطالعه موردی بندر دلووار)
حسین اکبرپا
شرایط سلبی مسئولیت کیفری شخصی بر مبنای اساسنامه دیوان کیفری بین المللی
محمدرضا افراسیابی
تأثیر قوانین داخلی و التزام به معاهدات بین‌المللی در مبارزه با فساد بانکی
سیدبهمن اکبری
سازوکارهای گوناگون اعمال و اجرای حقوق بین‌الملل
مهدی رضایی اسرمی
بزه‌دیده شناسی سبز و بزه‌دیدگان غیرانسانی
امین حاجی وند، امیرحسین خراشادی زاده، محمدجواد میرزایی

International Responsibility of States in Combating Doping: Legal Analysis and Implementation Challenges

مسئولیت بین‌المللی کشورها در مبارزه با دوپینگ: تحلیل حقوقی و چالش‌های اجرایی

Sepideh Ahmadian Fard

Master's student in International Law, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran, Tehran, Iran

سپیده احمدیان فرد

دانشجوی کارشناسی‌ارشد حقوق بین‌الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

sep.fard.sepideh@gmail.com

<http://orcid.org/0009-0006-8945-400x>

Abstract

Doping, as a fundamental challenge in international sports, tests the legal obligations of states within the framework of international law. This study aims to examine states' legal commitments to preventing and combating doping, analyze the international responsibility arising from the violation of these obligations, and evaluate the role of international institutions such as the World Anti-Doping Agency and the Court of Arbitration for Sport. The research hypothesis posits that breaches of anti-doping obligations by states can lead to international responsibility, yet practical challenges hinder their full implementation. The research method of the present study is descriptive-analytical and library resources, international documents, and judicial decisions were used. The findings indicate that the International Convention Against Doping in Sport and the World Anti-Doping Code provide a comprehensive legal framework. However, inconsistencies in national laws, resource limitations, and corruption within some sports organizations pose significant obstacles. The article suggests that strengthening international cooperation, enhancing WADA's oversight, and leveraging emerging technologies could facilitate more effective enforcement of these obligations.

Keywords: Doping, International Responsibility, International Law, World Anti-Doping Agency, Court of Arbitration for Sport.

چکیده

دوپینگ به‌عنوان چالشی اساسی در ورزش بین‌المللی، تعهدات حقوقی دولت‌ها را در چهارچوب حقوق بین‌الملل به آزمون می‌گذارد. این پژوهش با هدف بررسی تعهدات حقوقی کشورها در پیشگیری و مبارزه با دوپینگ، تحلیل مسئولیت بین‌المللی ناشی از نقض این تعهدات و ارزیابی نقش نهادهای بین‌المللی مانند آژانس جهانی ضد دوپینگ و دیوان داوروری ورزش انجام شده است. فرضیه پژوهش این است که نقض تعهدات ضد دوپینگ توسط دولت‌ها می‌تواند به مسئولیت بین‌المللی منجر شود، اما چالش‌های اجرایی مانع تحقق کامل این تعهدات هستند. روش تحقیق پژوهش حاضر توصیفی-تحلیلی است و از منابع کتابخانه‌ای، اسناد بین‌المللی و آرای قضایی استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان می‌دهند که کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با دوپینگ و کد جهانی ضد دوپینگ چهارچوب حقوقی جامعی ارائه می‌دهند، اما عدم هماهنگی قوانین ملی، کمبود منابع و فساد در برخی سازمان‌های ورزشی موانع جدی ایجاد کرده‌اند. این پژوهش پیشنهاد می‌کند که تقویت همکاری بین‌المللی، افزایش نظارت کد جهانی ضد دوپینگ و استفاده از فناوری‌های نوین می‌تواند به اجرای مؤثرتر تعهدات کمک کند.

واژگان کلیدی: دوپینگ، مسئولیت بین‌المللی، حقوق بین‌الملل، آژانس جهانی ضد دوپینگ، دیوان داوروری ورزش.

ارجاع:

احمدیان فرد، سیده؛ (۱۴۰۴)، مسئولیت بین‌المللی کشورها در مبارزه با دوپینگ: تحلیل حقوقی و چالش‌های اجرایی، تمدن حقوقی، شماره ۲۴.

Copyrights:

Copyright for this article is retained by the author (s), with publication rights granted to Legal Civilization. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

CC BY-NC-SA

مقدمه

پدیده دوپینگ، به‌عنوان استفاده غیرمجاز از مواد یا روش‌های تقویت‌کننده عملکرد، یکی از چالش‌های بنیادین ورزش بین‌المللی است که نه تنها سلامت جسمی و روانی ورزشکاران را به خطر می‌اندازد، بلکه اصول عدالت رقابتی و ارزش‌های اخلاقی ورزش را نیز تضعیف می‌کند (David, 2017). ریشه‌های دوپینگ به دهه‌های ۱۹۶۰ میلادی باز می‌گردد، زمانی که موارد اولیه استفاده از مواد محرک در رویدادهای المپیک گزارش شد و منجر به تشکیل کمیته‌های اولیه ضد دوپینگ توسط کمیته بین‌المللی المپیک^۱ گردید (Todd & Todd, 2001).

در چهارچوب حقوق بین‌الملل، کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با دوپینگ در ورزش^۲ و کد جهانی ضد دوپینگ^۳ به‌عنوان اسناد حقوقی محوری، دولت‌ها را به اتخاذ تدابیر قانونی، آموزشی و اجرایی برای پیشگیری و مبارزه با دوپینگ ملزم کرده‌اند.^۴ این تعهدات که در راستای اصول حقوق بین‌الملل عمومی و مسئولیت دولت‌ها تدوین شده‌اند، نقض‌هایی مانند رسوایی دوپینگ دولتی در روسیه^۵ را به

۱- IOC

۲- مصوب ۲۰۰۵ میلادی یونسکو

۳- WADA

۴- UNESCO, 2005, Art. 3

۵- ۲۰۱۴ الی ۲۰۱۶ میلادی

مناظره نقض تعهدات بین‌المللی مطرح کرده و پرسش‌هایی درباره مسئولیت حقوقی و سیاسی دولت‌ها ایجاد کرده است (McLaren, 2016).

تحقیقات پیشین در حوزه دوپینگ عمدتاً بر جنبه‌های فردی و اخلاقی تمرکز داشته‌اند، مانند بررسی دوپینگ ناخواسته و مسئولیت دقیق ورزشکاران (Foschi, 2009). برای مثال، مطالعاتی مانند کارهای وستون بر کنترل دوپینگ و داوری اجباری تأکید کرده‌اند، اما کمتر به مسئولیت دولت‌ها در موارد دوپینگ سیستماتیک پرداخته‌اند (Weston, 2009). همچنین، پژوهش‌های اخیر مانند مقاله کاسینی نقش کد جهانی ضد دوپینگ را به عنوان یک نهاد ترکیبی عمومی-خصوصی تحلیل کرده و بر ضرورت هماهنگی قوانین ضد دوپینگ اشاره دارد (Casini, 2010).

با این حال، پیشینه پژوهش نشان می‌دهد که تمرکز بر مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها، به‌ویژه در چهارچوب پیش‌نویس مواد مسئولیت دولت‌ها، محدود بوده و اغلب به موارد خاص مانند روسیه محدود شده است (DeFriesse & Wilson, 2023). این نقص در پیشینه، جایی که مطالعات بیشتر بر جنبه‌های فنی آزمایش دوپینگ یا حقوق ورزشکاران تمرکز دارند نیاز به تحلیلی جامع‌تر از تعهدات دولت‌ها و چالش‌های اجرایی را برجسته می‌کند (Wilson & Derse, 2001).

این پژوهش با رویکردی توصیفی-تحلیلی، به بررسی تعهدات حقوقی کشورها، تحلیل مسئولیت بین‌المللی ناشی از نقض این تعهدات و ارزیابی نقش نهادهای بین‌المللی مانند کد جهانی ضد دوپینگ و دیوان داوری ورزش در نظارت و حل اختلافات می‌پردازد. با توجه به پیچیدگی‌های حقوقی و اجرایی، از جمله عدم هماهنگی قوانین ملی و محدودیت‌های زیرساختی، این پژوهش به دنبال شناسایی چالش‌های موجود و ارائه راهکارهای سیاستی برای تقویت نظام جهانی ضد دوپینگ است (Crawford, 2013).

پرسش اصلی پژوهش این است که چگونه نقض تعهدات ضد دوپینگ می‌تواند به مسئولیت بین‌المللی منجر شود؟ و چه راهکارهایی برای رفع موانع اجرایی وجود دارد؟ در این راستا، از منابع معتبر کتابخانه‌ای، اسناد بین‌المللی و آرای قضایی استفاده شده تا چهارچوبی جامع برای تحلیل ارائه شود (Hobe, 2018). این پژوهش با پر کردن خلأهای پیشینه تحقیق، به‌ویژه در حوزه مسئولیت دولت‌ها، سهم مهمی در ادبیات حقوق بین‌الملل ورزش خواهد داشت.

۱- مبانی حقوقی و سیاستی مبارزه با دوپینگ

۱-۱- تاریخچه و اصول کنوانسیون یونسکو

کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با دوپینگ در ورزش به‌عنوان اولین سند حقوقی الزام‌آور جهانی، در پاسخ به افزایش موارد دوپینگ در ورزش‌های حرفه‌ای تدوین شد. این کنوانسیون با هدف ایجاد هماهنگی در سیاست‌های ضد دوپینگ، دولت‌ها را به تدوین قوانین ملی، حمایت از برنامه‌های آموزشی و همکاری با نهادهای بین‌المللی مانند آژانس جهانی ضد دوپینگ ملزم می‌کند.^۷ اصول کلیدی این سند شامل حفاظت از سلامت جسمی و روانی ورزشکاران، تضمین رقابت عادلانه و ترویج ارزش‌های اخلاقی در ورزش است (David, 2017).

این کنوانسیون از زمان تصویب در سال ۲۰۰۵ میلادی تا سال ۲۰۲۳ میلادی توسط بیش از یکصدونود کشور امضاء شده و به‌عنوان پایه حقوقی مبارزه جهانی با دوپینگ شناخته می‌شود.^۸ این سند همچنین دولت‌ها را به ایجاد سازمان‌های ملی ضد دوپینگ^۹ و تأمین بودجه برای اجرای سیاست‌های ضد دوپینگ ملزم کرده است. برای مثال، سازمان‌های ملی ضد دوپینگ در کشورهایی مانند استرالیا و بریتانیا با نظارت دقیق بر ورزشکاران، الگویی موفق برای اجرای این کنوانسیون ارائه داده‌اند (Pound, 2019). کنوانسیون یونسکو همچنین بر لزوم گزارش‌دهی منظم کشورها به یونسکو تأکید دارد که این گزارش‌ها به ارزیابی میزان پایبندی کشورها به تعهداتشان کمک می‌کند.^{۱۰}

۱-۲- ساختار و الزامات کد جهانی ضد دوپینگ

کد جهانی ضد دوپینگ چهارچوبی عملیاتی برای اجرای تعهدات کنوانسیون یونسکو ارائه می‌دهد و به‌عنوان ستون فقرات نظام جهانی ضد دوپینگ شناخته می‌شود. این کد شامل استانداردهای بین‌المللی برای آزمایش دوپینگ، مدیریت نتایج، اعمال تحریم‌ها و نظارت بر عملکرد سازمان‌های ورزشی و

۷- UNESCO, 2005, Art. 5

۸- UNESCO, 2023

۹- NADOs

۱۰- UNESCO, 2023

دولت‌ها است.^{۱۱} استانداردهایی مانند استاندارد بین‌المللی برای آزمایش و تحقیقات^{۱۲} و استاندارد مواد ممنوعه، الزامات دقیقی برای جمع‌آوری نمونه‌ها، شناسایی مواد غیرمجاز و حفظ حریم خصوصی ورزشکاران تعیین کرده‌اند.^{۱۳} برای مثال، استاندارد بین‌المللی برای آزمایش و تحقیقات مقرر می‌کند که نمونه‌گیری باید تحت نظارت دقیق و با رعایت پروتکل‌های علمی انجام شود تا از دستکاری جلوگیری گردد (Mazzucco, 2022).

کد جهانی ضددوپینگ همچنین دولت‌ها را به تأمین بودجه برای سازمان‌های ملی ضددوپینگ و همکاری با کد جهانی ضددوپینگ در تحقیقات دوپینگ ملزم می‌کند (Houlihan, 2019). به‌روزرسانی‌های منظم کد، مانند نسخه ۲۰۲۱ میلادی، به هماهنگی با پیشرفت‌های علمی در تشخیص مواد جدید و روش‌های دوپینگ کمک کرده است. این به‌روزرسانی‌ها شامل افزودن مواد جدید به فهرست ممنوعه و بهبود روش‌های تشخیص دوپینگ بیولوژیکی است (Motttram, 2022).

۱-۳- نقش کمیته بین‌المللی المپیک

کمیته بین‌المللی المپیک^{۱۴} نقش مکمل و حیاتی در اجرای سیاست‌های ضددوپینگ ایفاء می‌کند. کمیته بین‌المللی المپیک با همکاری کد جهانی ضددوپینگ، برنامه‌های آزمایش دوپینگ در رویدادهای المپیک را مدیریت کرده و استانداردهای کد جهانی ضددوپینگ را در این رویدادها اعمال می‌کند (Stewart, 2020).

برای مثال، در المپیک توکیو ۲۰۲۰ میلادی، بیش از پنج هزار آزمایش دوپینگ انجام شد که نشان‌دهنده تعهد کمیته بین‌المللی المپیک به حفظ رقابت عادلانه است.^{۱۵} کمیته بین‌المللی المپیک همچنین، از طریق بودجه و برنامه‌های آموزشی، به تقویت زیرساخت‌های ضددوپینگ در کشورهای عضو کمک می‌کند. این نهاد با ایجاد کمیته‌های ویژه ضددوپینگ در هر دوره المپیک، نظارت مستقیمی بر

۱۱- WADA, 2021, Art. 20

۱۲- ISTI

۱۳- WADA, 2023

۱۴- IOC

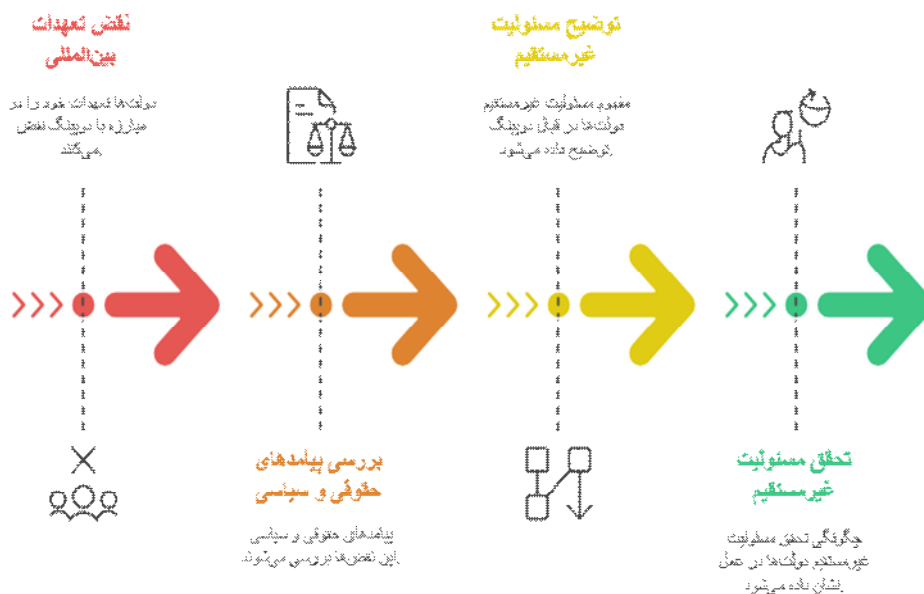
۱۵- WADA, 2021

اجرای آزمایش‌ها و رسیدگی به تخلفات دارد (Reiche, 2021). همکاری کمیته بین‌المللی المپیک با کد جهانی ضد دوپینگ همچنین شامل توسعه پروتکل‌های جدید برای آزمایش‌های خارج از فصل و نظارت بر ورزشکاران در طول سال است (Anderson, 2020).

۴-۱- تأثیر کنوانسیون‌های منطقه‌ای

کنوانسیون‌های منطقه‌ای، مانند کنوانسیون ضد دوپینگ شورای اروپا^{۱۶}، نقش مهمی در هماهنگی سیاست‌های ضد دوپینگ در سطح منطقه‌ای ایفاء کرده‌اند. این کنوانسیون‌ها استانداردهای منطقه‌ای را با کد جهانی ضد دوپینگ همسو کرده و به دولت‌ها در اجرای تعهدات شان کمک می‌کنند (Soek, 2018). برای مثال، کنوانسیون ضد دوپینگ شورای اروپا دولت‌های اروپایی را به ایجاد آزمایشگاه‌های معتبر و برنامه‌های آموزشی ملزم کرده است (Verroken, 2020). این توافقنامه‌ها همچنین بستری برای تبادل اطلاعات و همکاری بین کشورهای منطقه فراهم کرده‌اند که به‌ویژه در شناسایی شبکه‌های توزیع مواد دوپینگ مفید بوده است (Paoli, 2018). تأثیر این کنوانسیون‌ها در کاهش اختلافات حقوقی بین کشورها و تقویت هماهنگی جهانی قابل توجه است (Schneider, 2016).

۲- مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها در قبال دوپینگ

تصویر اول - مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها در قبال دوپینگ (پژوهشگر محور)

۲-۱- مبانی نظری مسئولیت بین‌المللی

مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها بر اساس پیش‌نویس مواد مسئولیت دولت‌ها^{۱۷} تعریف می‌شود که هر عمل یا ترک فعل قابل انتساب به دولت و نقض تعهد بین‌المللی را مستوجب مسئولیت می‌داند.^{۱۸} در زمینه دوپینگ، نقض تعهدات مندرج در کنوانسیون یونسکو یا کد جهانی ضد دوپینگ، مانند عدم نظارت کافی یا حمایت از دوپینگ دولتی، می‌تواند مسئولیت حقوقی ایجاد کند (Crawford, 2013). این مسئولیت ممکن است شامل جبران خسارت، مانند پرداخت غرامت به سازمان‌های ورزشی، یا پذیرش تحریم‌های بین‌المللی، مانند محرومیت از رویدادهای ورزشی، باشد (Brownlie, 1998).

مفهوم مسئولیت غیرمستقیم نیز در مواردی که دولت‌ها به‌طور غیرمستقیم از نقض تعهدات توسط سازمان‌های ورزشی حمایت می‌کنند، مطرح است. برای مثال، عدم نظارت کافی بر فدراسیون‌های ورزشی

^{۱۷}- ILC, 2001

^{۱۸}- ILC, 2001, Art. 2

یا تأمین مالی غیرمستقیم برنامه‌های دوپینگ می‌تواند دولت را مسئول کند (Hobe, 2018). این چهارچوب نظری نیازمند تحلیل دقیق رفتار دولت‌ها و ارتباط آن‌ها با سازمان‌های ورزشی است (Straubel, 2019).

۲-۲- نمونه‌های موردی نقض تعهدات

رسوایی دوپینگ دولتی در روسیه یکی از برجسته‌ترین نمونه‌های نقض تعهدات بین‌المللی است. گزارش مک‌لارن شواهدی از دخالت مستقیم نهادهای دولتی، مانند وزارت ورزش روسیه، در دستکاری نمونه‌های دوپینگ ارائه کرد که منجر به تعلیق کمیته المپیک روسیه از سوی کمیته بین‌المللی المپیک شد (McLaren, 2016). در کنیا، عدم نظارت کافی بر ورزشکاران دومیدانی، به‌ویژه در رشته‌های استقامتی، باعث شناسایی موارد متعدد دوپینگ و تحریم‌های کد جهانی ضد دوپینگ شد.^{۱۹}

در چین، گزارش‌هایی از نقض‌های پراکنده در رشته‌های شنا و وزنه‌برداری وجود دارد که پرسش‌هایی درباره نظارت دولتی مطرح کرده است (Kayser, 2016). همچنین، در کلمبیا، گزارش‌های اخیر نشان‌دهنده ضعف در اجرای استانداردهای کد جهانی ضد دوپینگ در ورزش‌های محلی است که به محرومیت ورزشکاران این کشور در برخی رویدادها منجر شده است.^{۲۰} این نمونه‌ها نشان‌دهنده تنوع چالش‌ها در اجرای تعهدات و لزوم نظارت دقیق‌تر است (Hardie, 2021).

۲-۳- پیامدهای حقوقی و سیاسی

نقض تعهدات ضد دوپینگ می‌تواند پیامدهای حقوقی و سیاسی گسترده‌ای داشته باشد. از نظر حقوقی، دولت‌ها ممکن است با جریمه‌های مالی، محرومیت از میزبانی رویدادهای ورزشی، یا ارجاع به مراجع قضایی بین‌المللی مواجه شوند (Mestre, 2020). برای مثال، پس از رسوایی روسیه، این کشور از میزبانی جام جهانی اسکی ۲۰۱۷ میلادی و چندین رویداد دیگر محروم شد (Pound, 2019). از نظر سیاسی، این نقض‌ها می‌توانند به کاهش اعتبار بین‌المللی دولت‌ها منجر شوند، به‌ویژه در کشورهایی که ورزش به‌عنوان ابزاری برای دیپلماسی استفاده می‌شود (Reiche, 2021). دیوان داوری

۱۹- WADA, 2022

۲۰- WADA, 2023

ورزش^{۲۱} نیز می‌تواند در پرونده‌های مرتبط با دولت‌ها قضاوت کند، مانند پرونده تعلیق کمیته المپیک روسیه در سال ۲۰۲۰ میلادی (Soek, 2018). این پیامدها اهمیت پایبندی به تعهدات بین‌المللی و تقویت نظارت داخلی را نشان می‌دهند (Simon, 2019).

۲-۴- مسئولیت غیرمستقیم دولت‌ها

دولت‌ها ممکن است به‌طور غیرمستقیم از طریق عدم نظارت بر سازمان‌های ورزشی یا تأمین مالی برنامه‌های غیرقانونی دوپینگ مسئول شناخته شوند. برای مثال، در برخی کشورها، فدراسیون‌های ورزشی با حمایت ضمنی دولت‌ها اقدام به نقض کد جهانی ضد دوپینگ کرده‌اند، مانند تأمین بودجه برای آزمایشگاه‌های غیراستاندارد (Waddington, 2018). این نوع مسئولیت نیازمند بررسی دقیق‌تر در چهارچوب حقوق بین‌الملل است، زیرا اثبات ارتباط مستقیم بین دولت و نقض تعهدات چالش‌برانگیز است (Straubel, 2019). نمونه‌ای از این موضوع در پرونده‌های مرتبط با دوپینگ در ورزش‌های آماتور برخی کشورهای آفریقایی دیده شده که دولت‌ها به دلیل عدم نظارت مسئول شناخته شده‌اند.^{۲۲} این موضوع بر لزوم ایجاد مکانیسم‌های نظارتی قوی‌تر تأکید دارد (Ulrich, 2021).

۲۱- CAS

۲۲- WADA, 2023

۳- نقش نهادهای بین‌المللی در نظارت و حل اختلافات

تصویر دوم- نهادهای بین‌المللی در ورزش (پژوهشگر محور)

۳-۱- وظایف و عملکرد آژانس جهانی ضد دوپینگ

آژانس جهانی ضد دوپینگ به عنوان نهاد اصلی مبارزه با دوپینگ، مسئولیت تدوین استانداردهای جهانی، نظارت بر اجرای کد جهانی ضد دوپینگ و ارائه برنامه‌های آموزشی را بر عهده دارد.^{۲۳} آژانس جهانی ضد دوپینگ از طریق برنامه‌های نظارت بر انطباق، عملکرد سازمان‌های ملی ضد دوپینگ را ارزیابی می‌کند و در صورت نقض تعهدات، تحریم‌هایی اعمال می‌کند. برای مثال، در سال ۲۰۲۲ میلادی، کد جهانی ضد دوپینگ بیش از پنجاه هزار ورزشکار را تحت برنامه‌های آموزشی خود قرار داد که هدف آن افزایش آگاهی درباره مواد ممنوعه و روش‌های دوپینگ بود.^{۲۴}

کد جهانی ضد دوپینگ همچنین با یونسکو و کمیته بین‌المللی المپیک همکاری می‌کند تا سیاست‌های

^{۲۳}- WADA, 2021, Art. 10

^{۲۴}- WADA, 2023

ضددوپینگ را در سطح جهانی هماهنگ کند. این همکاری شامل تبادل داده‌های آزمایش دوپینگ، توسعه فناوری‌های جدید تشخیص و حمایت از سازمان‌های ملی ضددوپینگ در کشورهای کم‌درآمد است (Verroken, 2020). کد جهانی ضددوپینگ همچنین از برنامه‌های تحقیقاتی برای شناسایی روش‌های جدید دوپینگ، مانند دوپینگ ژنتیکی، حمایت می‌کند (Mazzucco, 2022).

۳-۲- نقش دیوان داوری ورزش

دیوان داوری ورزش به عنوان مرجع قضایی تخصصی، اختلافات مرتبط با دوپینگ را رسیدگی می‌کند و آرای آن الزام‌آور است.^{۲۵} برای مثال، در پرونده ای^{۲۶}، دیوان داوری ورزش به دلیل نقض مکرر کد جهانی ضددوپینگ، محرومیت هشت‌ساله‌ای برای این ورزشکار چینی اعمال کرد که نشان‌دهنده نقش دیوان داوری ورزش در اجرای دقیق استانداردها است.^{۲۷} دیوان داوری ورزش همچنین در پرونده‌های مرتبط با دولت‌ها، مانند تعلیق کمیته المپیک روسیه در سال ۲۰۲۰ میلادی، نقش کلیدی داشته است (Soek, 2018). این دیوان با ارائه آرای مستقل و شفاف، به حفظ اعتماد عمومی به نظام ضددوپینگ کمک می‌کند. فرایند داوری در دیوان داوری ورزش شامل بررسی شواهد علمی، اظهارات شهود و تحلیل حقوقی است که پیچیدگی‌های پرونده‌های دوپینگ را نشان می‌دهد (Hardie, 2021).

۳-۳- همکاری کد جهانی ضددوپینگ با نهادهای منطقه‌ای

کد جهانی ضددوپینگ با نهادهای منطقه‌ای مانند شورای اروپا، اتحادیه آفریقا و سازمان‌های ورزشی قاره‌ای همکاری می‌کند تا سیاست‌های ضددوپینگ را در سطح منطقه‌ای تقویت کند (Reiche, 2021). برای مثال، همکاری با شورای اروپا منجر به ایجاد شبکه‌ای از آزمایشگاه‌های معتبر در اروپا شده که به شناسایی مواد ممنوعه کمک کرده است (Stewart, 2020). این همکاری‌ها همچنین شامل تبادل اطلاعات درباره شبکه‌های توزیع مواد دوپینگ و آموزش مقامات محلی است. در آفریقا، کد جهانی ضددوپینگ برنامه‌های ویژه‌ای برای حمایت از سازمان‌های ملی ضددوپینگ در کشورهای کم‌درآمد راه‌اندازی کرده

۲۵- Mestre, 2020

۲۶- Sun Yang v. WADA (2020)

۲۷- CAS, 2020

که به کاهش شکاف‌های زیرساختی کمک کرده است.^{۲۸} این تلاش‌ها نشان‌دهنده اهمیت هماهنگی منطقه‌ای در مبارزه با دوپینگ است (Paoli, 2018).

۳-۴- تأثیر آرای دیوان داوری ورزش بر سیاستگذاری

آرای دیوان داوری ورزش نه تنها به حل اختلافات کمک می‌کنند، بلکه بر سیاستگذاری ضد دوپینگ نیز تأثیر می‌گذارند. برای مثال، آرای دیوان داوری ورزش در پرونده‌هایی^{۲۹} استانداردهای جدیدی برای نظارت بر فدراسیون‌های ورزشی ایجاد کرده‌اند (Hardie, 2021). این آراء به کد جهانی ضد دوپینگ کمک کرده تا کد خود را اصلاح کند، به ویژه در زمینه‌هایی مانند تحریم‌های گروهی و آزمایش‌های خارج از فصل (Pound, 2019).

تأثیر دیوان داوری ورزش بر سیاستگذاری همچنین شامل تقویت شفافیت در فرایندهای آزمایش دوپینگ و اطمینان از رعایت حقوق ورزشکاران است (Soek, 2018). این نقش دیوان داوری ورزش به عنوان یک نهاد قضایی مستقل، به تکامل نظام حقوقی ضد دوپینگ کمک کرده است (Mestre, 2020).

۴- چالش‌های اجرایی و راهکارهای سیاستی

۴-۱- موانع قانونی و اجرایی

یکی از مهم‌ترین چالش‌های اجرای تعهدات ضد دوپینگ، عدم هماهنگی قوانین ملی با استانداردهای بین‌المللی است. بسیاری از کشورها فاقد قوانین مشخص برای مبارزه با دوپینگ هستند یا قوانین موجود آن‌ها با کد جهانی ضد دوپینگ ناسازگار است.^{۳۰} برای مثال، برخی کشورهای آفریقایی و آسیایی قوانین ضد دوپینگ محدودی دارند که نظارت بر ورزشکاران را دشوار می‌کند (Houlihan, 2019). علاوه بر این، فساد در برخی سازمان‌های ورزشی، مانند پنهان‌کاری نتایج آزمایش‌های مثبت، مانع از اجرای مؤثر سیاست‌های ضد دوپینگ شده است.

گزارش‌های کد جهانی ضد دوپینگ نشان می‌دهند که در سال ۲۰۲۲ میلادی، چندین مورد از

۲۸- WADA, 2023

۲۹- IAAF v. Russian Athletics Federation

۳۰- WADA, 2023

پنهان کاری توسط سازمان‌های ملی ضد دوپینگ در کشورهای در حال توسعه گزارش شده است.^{۳۱} این مشکلات نیازمند اصلاحات ساختاری، از جمله تدوین قوانین ملی هماهنگ و تقویت نظارت داخلی، است (Møller, 2019). همچنین، نبود هماهنگی بین فدراسیون‌های ورزشی و دولت‌ها باعث ایجاد شکاف‌های نظارتی شده که شبکه‌های توزیع مواد دوپینگ از آن سوءاستفاده می‌کنند (Paoli, 2018).

۲-۴- کمبود منابع مالی و زیرساختی

کمبود منابع مالی و زیرساختی یکی از موانع اصلی اجرای تعهدات ضد دوپینگ در کشورهای در حال توسعه است. گزارش کد جهانی ضد دوپینگ در سال ۲۰۲۳ میلادی نشان داد که تنها سی درصد از کشورهای عضو کنوانسیون یونسکو دارای آزمایشگاه‌های معتبر ضد دوپینگ هستند.^{۳۲} این کمبودها باعث کاهش تعداد آزمایش‌ها و کیفیت نظارت بر ورزشکاران شده است. برای مثال، در برخی کشورهای آفریقایی، فقدان تجهیزات پیشرفته تشخیص دوپینگ منجر به شناسایی ناکافی موارد نقض شده است (Mazzucco, 2022). کد جهانی ضد دوپینگ تلاش‌هایی برای حمایت مالی از این کشورها آغاز کرده است، اما این تلاش‌ها هنوز کافی نیست (Verroken, 2020). علاوه بر این، هزینه‌های بالای آزمایش‌های دوپینگ، به‌ویژه برای روش‌های پیشرفته مانند آزمایش خون، برای بسیاری از کشورها غیرقابل تحمل است (Berry, 2018).

۳-۴- نقش فناوری‌های نوین

فناوری‌های نوین مانند هوش مصنوعی، تحلیل داده‌های زیستی و پروفایل بیولوژیکی ورزشکاران^{۳۳} می‌توانند دقت و کارایی آزمایش‌های دوپینگ را افزایش دهند (Mazzucco, 2022). برای مثال، سیستم‌های هوش مصنوعی می‌توانند الگوهای غیرعادی در عملکرد ورزشکاران را شناسایی کرده و احتمال دوپینگ را پیش‌بینی کنند (Berry, 2018).

برنامه تحلیل داده‌های زیستی و پروفایل بیولوژیکی ورزشکاران که توسط کد جهانی ضد دوپینگ

۳۱- WADA, 2023

۳۲- WADA, 2023

۳۳- ABP

توسعه یافته، تغییرات غیرطبیعی در نشانگرهای خونی ورزشکاران را رصد می‌کند و به شناسایی دوپینگ بیولوژیکی کمک کرده است.^{۳۴} بااین‌حال، استفاده از این فناوری‌ها نیازمند سرمایه‌گذاری قابل توجه و آموزش تخصصی است که بسیاری از کشورها از آن محروم‌اند (Ulrich, 2021).

۴-۴- اهمیت آموزش در پیشگیری

آموزش ورزشکاران، مربیان و مقامات ورزشی نقش کلیدی در پیشگیری از دوپینگ دارد. برنامه‌های آموزشی کد جهانی ضد دوپینگ نشان داده‌اند که آگاهی‌بخشی می‌تواند رفتارهای غیرقانونی را کاهش دهد. برای مثال، در سال ۲۰۲۲ میلادی، بیش از هفتاد درصد ورزشکاران تحت آموزش کد جهانی ضد دوپینگ اظهار داشتند که درک بهتری از مواد ممنوعه پیدا کرده‌اند.^{۳۵}

گسترش این برنامه‌ها به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه که آگاهی کمتری درباره دوپینگ وجود دارد، ضروری است (Verroken, 2020). آموزش همچنین باید شامل مربیان و پزشکان ورزشی شود، زیرا آن‌ها اغلب در تصمیم‌گیری‌های مرتبط با دوپینگ نقش دارند (Reardon, 2020). ایجاد برنامه‌های آموزشی آنلاین و چندزبانه می‌تواند دسترسی به این آموزش‌ها را تسهیل کند (Mazzucco, 2022).

نتیجه

این پژوهش با بررسی دقیق تعهدات حقوقی دولت‌ها در چهارچوب حقوق بین‌الملل و تحلیل چالش‌های اجرایی در مبارزه با دوپینگ، نشان داد که این پدیده نه تنها یک چالش اخلاقی و ورزشی، بلکه یک مسئله حقوقی با پیامدهای عمیق در سطح جهانی است. کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با دوپینگ و کد جهانی ضد دوپینگ چهارچوبی جامع و منسجم برای پیشگیری و مقابله با دوپینگ ارائه کرده‌اند که بر اصول عدالت رقابتی، حفاظت از سلامت ورزشکاران و ترویج ارزش‌های اخلاقی در ورزش تأکید دارند. بااین‌حال، نقض سیستماتیک این تعهدات توسط برخی دولت‌ها، مانند موارد برجسته در روسیه، کنیا و چین نشان‌دهنده شکاف‌های عمیق در اجرای این چهارچوب حقوقی است. این نقض‌ها که گاهی به صورت دخالت مستقیم دولتی یا عدم نظارت کافی بر سازمان‌های ورزشی رخ می‌دهند، مسئولیت

۳۴- WADA, 2023

۳۵- WADA, 2023

بین‌المللی دولت‌ها را در پرتو پیش‌نویس مواد مسئولیت دولت‌ها^{۳۶} فعال می‌سازد.

تحلیل‌های انجام‌شده در این پژوهش که حاصل مطالعه اسناد بین‌المللی، آرای قضایی و منابع علمی معتبر است، نشان می‌دهند که موانع اجرایی متعددی بر سر راه تحقق کامل تعهدات ضد‌دوپینگ وجود دارد. عدم هماهنگی قوانین ملی با استانداردهای جهانی، به‌ویژه در کشورهایی با نظام‌های حقوقی ضعیف، یکی از مهم‌ترین این موانع است. علاوه بر این، کمبود منابع مالی و زیرساختی، به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه، نظارت مؤثر بر ورزشکاران را محدود کرده است. داده‌های آماری حاکی از آن است که تنها سی درصد از کشورهای عضو کنوانسیون یونسکو دارای آزمایشگاه‌های معتبر ضد‌دوپینگ هستند که این امر توانایی این کشورها برای اجرای آزمایش‌های دقیق و منظم را به شدت کاهش می‌دهد. فساد در برخی فدراسیون‌های ورزشی نیز به‌عنوان یک مانع کلیدی، با پنهان‌کاری نتایج آزمایش‌ها یا توزیع غیرقانونی مواد دوپینگ، اجرای سیاست‌های ضد‌دوپینگ را تضعیف کرده است.

نهاد‌های بین‌المللی مانند آژانس جهانی ضد‌دوپینگ و دیوان داوری ورزش نقش محوری در تقویت نظام جهانی ضد‌دوپینگ ایفاء می‌کنند. آژانس جهانی ضد‌دوپینگ با تدوین استانداردهای بین‌المللی، اجرای برنامه‌های آموزشی و نظارت بر انطباق کشورها، ستون فقرات این نظام را تشکیل می‌دهد. دیوان داوری ورزش نیز با رسیدگی به پرونده‌های^{۳۷} پیچیده دوپینگ و صدور آرای الزام‌آور، به حفظ عدالت و شفافیت در این حوزه کمک کرده است.

با این حال، پیچیدگی‌های حقوقی و وابستگی دیوان داوری ورزش به شواهد علمی نشان‌دهنده نیاز به بهبود فرایندهای قضایی و افزایش شفافیت در رسیدگی به پرونده‌ها است. این پژوهش، با تأمل در این چالش‌ها، بر این باور است که مبارزه مؤثر با دوپینگ نیازمند رویکردی چندجانبه است که شامل اصلاحات حقوقی، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، بهره‌گیری از فناوری‌های نوین مانند هوش مصنوعی و پروفایل بیولوژیکی ورزشکاران^{۳۸} و گسترش آموزش‌های هدفمند برای ورزشکاران، مربیان و مقامات ورزشی می‌شود.

۳۶- ILC, 2001

۳۷- Sun Yang v. WADA (2020)

۳۸- ABP

پیشنهاد

برای رفع چالش‌های شناسایی شده در مبارزه با دوپینگ که بر اساس تحلیل عمیق موانع حقوقی، اجرایی و زیرساختی این پژوهش شکل گرفته‌اند، راهکارهای زیر پیشنهاد می‌شود. این راهکارها که حاصل تأمل نگارنده در داده‌ها و شواهد موجود است، با هدف تقویت نظام جهانی ضد دوپینگ و تضمین رقابت عادلانه و سلامت ورزشکاران ارائه شده‌اند.

اصلاحات قانونی: کشورها باید قوانین ملی خود را با کد جهانی ضد دوپینگ همسو کنند و جرم‌انگاری دوپینگ را در قوانین کیفری خود بگنجانند. تقویت زیرساخت‌ها: سرمایه‌گذاری در آزمایشگاه‌های معتبر و فناوری‌های نوین، مانند پروفایل بیولوژیکی ورزشکاران^{۳۹}، می‌تواند دقت تشخیص دوپینگ را افزایش دهد. برنامه‌های آموزشی گسترده: گسترش برنامه‌های آموزشی چندزبانه و آنلاین برای ورزشکاران، مربیان و پزشکان، به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه، می‌تواند آگاهی و پیشگیری را تقویت کند. همکاری بین‌المللی: ایجاد شبکه‌های منطقه‌ای برای تبادل اطلاعات و هماهنگی بین سازمان‌های ملی ضد دوپینگ و کد جهانی ضد دوپینگ می‌تواند به شناسایی شبکه‌های توزیع مواد دوپینگ کمک کند.

چشم‌انداز آینده مبارزه با دوپینگ نیازمند تلفیق فناوری‌های نوین، مانند هوش مصنوعی و تحلیل داده‌های زیستی با اصلاحات حقوقی و سیاستی است. این رویکرد نه تنها به کاهش موارد دوپینگ کمک می‌کند، بلکه اعتماد عمومی به رقابت‌های ورزشی را تقویت خواهد کرد. پژوهش‌های آتی می‌توانند بر تأثیر فناوری‌های نوظهور، مانند دوپینگ ژنتیکی و راهکارهای حقوقی برای مقابله با آن تمرکز کنند تا نظام ضد دوپینگ را برای چالش‌های آینده آماده سازند.

منابع

- Anderson, Jack, 2020, International Sports Law and Governance. Cheltenham: Edward Elgar Publishing.
- Berry, David A., 2018, Statistical Methods in Anti-Doping. London: Wiley.
- Brownlie, Ian., 1998, Principles of Public International Law. 5th ed. Oxford: Oxford University Press.
- CAS. Sun Yang v. WADA. CAS 2019/A/6148, 2020.

- Crawford, James, 2013, *State Responsibility: The General Part*. Cambridge: Cambridge University Press.
- David, Paul, 2017, *A Guide to the World Anti-Doping Code*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Dvorak, Jiri, 2021, *Anti-Doping in Football*. London: Routledge.
- Hardie, Michael, 2021, *Doping and the Law*. Oxford: Hart Publishing.
- Hobe, Stephan, 2018, *Introduction to International Law*. Munich: C.H. Beck.
- Houlihan, Barrie, 2019, *Doping and Sport: Global Perspectives*. London: Routledge.
- ILC. *Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts*. Geneva: UN, 2001.
- Kayser, Bengt, 2016, *Doping in Sports: A Global Perspective*. Berlin: Springer.
- Lentillon-Kaestner, Vanessa, 2020, *Doping in Cycling*. London: Routledge.
- Mazzucco, David, 2022, *Anti-Doping Testing: Technological Advances*. New York: Springer.
- McLaren, Richard, *The Independent Person Report*. Montreal: WADA, 2016.
- Mestre, Antonio, 2020, *Sports Arbitration*. The Hague: Asser Press.
- Møller, Verner, 2019, *Doping and Anti-Doping Policy*. London: Bloomsbury.
- Mottram, David R., 2022, *Drugs in Sport*. 8th ed. London: Routledge.
- Parkin, Neil, 2020, *Sports Law and Doping Regulations*. London: Sweet & Maxwell.
- Paoli, Letizia. *Doping and Public Health*. London: Routledge, 2018.
- Pound, Richard W. *Inside Doping: The History of WADA*. Montreal: WADA, 2019.
- Reardon, Christian L., 2020, *Mental Health and Doping in Sports*. New York: Springer.
- Reiche, Danyel, 2021, *Sport and Governance*. London: Routledge.
- Schneider, Angela J., 2016, *Doping and Ethics in Sport*. London: Routledge.
- Simon, Robert, 2019, *Fair Play: The Ethics of Doping*. Boulder: Westview Press.
- Soek, Janwillem, 2018, *Lex Sportiva: Anti-Doping Law*. The Hague: Asser Press.
- Stewart, Bob, 2020, *Sport and Globalisation*. London: Routledge.
- Straubel, Michael, 2019, *International Sports Law*. New York: Wolters Kluwer.
- Ulrich, Roger, 2021, *Doping in Elite Sports*. Berlin: Springer.
- Verroken, Michele, 2020, *Anti-Doping Education and Policy*. London: Routledge.
- Waddington, John, 2018, *Sport, Law and Ethics*. London: Routledge.
- WADA, *World Anti-Doping Code*. Montreal: WADA, 2021.
- WADA, *Annual Report 2023*. Montreal: WADA, 2023.
- WADA, *Compliance Monitoring Report*. Montreal: WADA, 2023.
- WADA, *Education Program Report 2023*. Montreal: WADA, 2023.
- WADA, *International Standard for Testing and Investigations*. Montreal: WADA, 2023.
- WADA, *Laboratory Accreditation Report 2023*. Montreal: WADA, 2023.
- WADA, *Tokyo 2020 Olympic Games Testing Report*. Montreal: WADA, 2021.
- WADA, *Kenya Compliance Report*. Montreal: WADA, 2022.
- WADA, *Regional Anti-Doping Program Report*. Montreal: WADA, 2023.

Legal Civilization

ISSN: 2873-1841
ISSN: 2873-1922

No.24- Summer 2025

Buyer-Seller Relationship in the Underlying Contract in a Letter of Credit with Emphasis on Iranian law
Homayoun Mafi, Reza Ehsani, Ahmadsreza Amiri Larjani

A Comparative Study of Environmental Protection under International Human Rights Law and International Humanitarian Law
Sayyed Fazlollah Mousavi, Amir Hossein Asgari

Child-centered Justice and Government: Responsibility Prevention, Correction and Rehabilitation of Children Violate Criminal Laws
Mohammad Roshan, Somayeh Ranginkaman, Seyed Mostafa Hosseini Dastjerdi

Legal Challenges and Requirements of Artificial Intelligence in Workplaces: Examining Impacts and Reform Solutions
Maryam Boroomand Bazkiagourabi, Amirreza Mahmoudi

Algorithmic Society and Legal Adaptation: Rethinking Rights, Governance and Social Justice
Khadije Karimi Sfahani, Mojahed Amiri

Issuing Identity Documents for Children Born from Illegitimate Relationships and its Effects on Iranian Law
Marzieh Kazemi, Mostafa Kafi

Diminished Liability in the Criminal Systems of Iran and England
Iraj Morvati, Nafiseh Araghi, Mandana Janghali

Monitoring the Media with a Jurisprudential and Legal Approach
Narges Abolmasoomi

Cryptocurrency-Related Crimes; from Facilitating the Commission of Crimes to Prevention
Mahbobeh Talebi Rostami

The Importance of Contract Interpretation in Iranian Civil Law
Nazanin Bahrami, Mahnaz Sajjadian, Hamid Reza Konari Zhadeh

Investigating the Effect of Security and Populist Oriented Criminal Policy Intervention on the Formation of Modern New
Classical Criminological Dialog
Masoud Akbari

A Comparative Study of Commercial Property in Iranian and French Law
Saeed Johar

Deterrence of Exile and Banishment in the Period of Communication
Mahsa Mahmoudi

Manifestations of the Moral Rights of Prisoners in Domestic and International Documents
Amin Reza Bahar Falamarzi

Convergent Application of Civil Procedure Principles in Criminal Proceedings Using with Referral Mechanism
Ali Asghar Asgari

A Review of Crimes Against Government Lands (Case Study)
Vahid Kioumars

Space Debris in International Law: Regulatory Challenges and Legal Solutions
Mahdi Gharedaqi

Insult to Sacred Places in Iranian Criminal Law, Imamiyya Jurisprudence and Sunni Jurisprudence
Davoud Salmanpour, Yaghoob Taheri, Hosein Zarei

International Responsibility of States in Combating Doping: Legal Analysis and Implementation Challenges
Sepideh Ahmadian Fard

Criminal Policy Against Military Crimes in the Criminal Law of Iran and the United States
Amirhasan Abolhasani, Hamed Zarinjuj Alvar, Mohammadali Jahani

Rules Governing the Unorganized Monetary Financial Market in the Iranian Legal System
Ayoub Rahimi

Maintaining Social Capital in the Process of Combating Smuggling (Delaware Port Case Study)
Hossein Akbarpa

Conditions for the Exclusion of Personal Criminal Liability Based on the Statute of the International Criminal Court
Mohammadreza Afrasiabi

The Impact of Domestic Laws and Commitment to International Treaties in Combating Banking Corruption
Sayyed Bahman Akbari

Various Means of Enforcement in International Law
Mahdi Rezaei Asrami

Green Victimology and Non-Human Victims
Amin Hajivand, Amirhossein Khorashadi Zadeh, Mohammad Javad Mirzayi